

690. Dicsérlek, Uram, tégedet

Loys Bourgeois, Genf, 1551

Di - csér - lek, U - ram, té - ge - det, Mert te meg - tar - tál en - ge - met, És ke - gye - sen fel - e - me - lél,

9 El - len - sé - gim - től meg - men - tél, És meg nem en - ge - déd a - zok - nak, Hogy nya - va - lyá - mon vi - gad - ja - nak.

2. Hogy felkiálték tehozzád,
Nyavalyámat meggyógyítád,
És hogy én csaknem a sírba,
Esém a halál torkába:
Ismét feltámasztál engemet,
Pokoltól megmentéd lelkemet.

3. Istenes hívek és szentek,
Az Úrnak énekeljeteK,
Áldjátok őtet mindvégig
Mert nem haragszik sokáig,
Az ember alig gondolhatja,
Mily hamar elmúlik haragja.

4. De az ő kegyelmessége
Rajtunk megmarad örökre,
Néha oly dolgom érkezik,
Min este szívem bánkódik,
De reggel, mihelyt felkelek,
Azonnal víg örömet lelek.

Théodore de Bèze – Fordította: Szenci Molnár Albert